

12. Den 24. Februar 1939 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 4404) følgende Forespørgsel til *Statsministeren, Ministeren for Handel, Industri og Søfart* og *Socialministeren* af *Søren P. Larsen, Brorsen, Clausager, Duborg, Himmelstrup, Kjær, Krag, Knud Kristensen* og *Edvard Sørensen*:

»Hvad agter Ministeriet at iværksætte for at sætte Erhvervene i Stand til at beskæftige de forhaandenværende Arbejdere, og paa hvilken Maade vil man modvirke den Forarmelse og Demoralisation, der er Følgen af den fortsatte Arbejdsløshed?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges $25\frac{1}{2}$ (F. Sp. 4476).
Forespørgselen foretoges $8\frac{1}{3}$ (F. Sp. 5158).

Ordføreren for Forespørgerne (Søren P. Larsen) begrundede Forespørgselen med den herskende store *Arbejdsløshed*, idet han mindede om, at de nuværende Regeringspartier, medens de var i Opposition, selv havde rettet Kritik mod den daværende Venstregering i Anledning af Arbejdsløsheden. For en halv Snes Aar siden havde daværende Folketingsmand Vilhelm Nygaard (S.) saaledes givet Udtryk herfor i en Forespørgsel, der ganske svarede til den nu stillede. Det er heller ikke nogen Hemmelighed, udtalte Ordføreren videre, at »den nuværende Regering og da særligt Socialdemokratiet forud for Valgene gentagne Gange har givet Udtryk for, at de var i Stand til at føre en Politik, som skulde give Arbejde og god Fortjeneste til alle, og det gik endda saa vidt, at „Social-Demokraten« før Valget i 1929 gav Udtryk for, at nu maatte snart den signede Dag oprinde, den Dag, da der skulde foregaa en Kursændring, som skulde blive til Bedring ikke mindst for de Tusinder, som paa det Tidspunkt fandtes ledige«. Skønt Regeringen siden 1936 havde haft rent Flertal i begge Rigsdagens Ting, var den imidlertid ikke i Stand til at dokumentere den Fremgang i Beskæftigelsen, som man havde stillet i Udsigt. Tværtimod var Arbejdsløsheden nu væsentlig større end i 1929, hvilket nærmere illustreredes med Tal. Den tyngende Arbejdsløshed var et alvorligt Varsko til Regeringen, der efter Ordførerens Opfattelse havde et særlig stort Ansvar paa dette Omraade, fordi den i højere Grad end nogen anden Regering havde tiltaget sig Magten over Erhvervslivet.

Regeringen havde søgt gennem *offentlige Arbejder*, gennem *Støtte til Boligbyggeriet* og gennem særlige *Beskæftigelsesforanstaltninger* at modvirke Arbejdsløsheden, men Ordføreren turde paastaa, at det ministerielle Initiativ paa disse Omraader var kommet fuldstændig til kort over for den katastrofale